

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 februarie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecătorii Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017, declarat de către avocatul Secui Silvia în numele inculpatului și inculpatul

Tanasă Andrei XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 23.05.2017 - 06.07.2017;
2. Instanța de apel: 16.08.2017 - 03.10.2017;
3. Instanța de recurs: 27.12.2017 - 20.02.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 06 iulie 2017, Tanasă Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.276 alin.(1) Cod penal, cu încetarea procesului penal în temeiul art.2 alin.(1) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr.210 din 29 iulie 2016.

Corpul delict - automobilul de model „Mazda 323”, cu n/î XXXXX și certificatul de înmatriculare nr.XXXXX a fost restituit lui Tanasă Andrei.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Tanasă Andrei, în toamna 2015, intenționat, cu scopul de a se folosi de un alt autovehicul, aflându-se la domiciliul său din s.XXXXX, r-nul XXXXX a tăiat panelul cu numărul de identificare al caroseriei „XXXXX”, de la caroseria autovehiculului de model „Mazda-323”, cu n/î XXXXX, ce se afla în proprietatea sa și pe care l-a deteriorat în toamna anului 2015, în rezultatul unui accident rutier, când a înlăturat fragmentul de panel al caroserie autovehiculului de model „Mazda-323”, cu n/î bulgare, procurat din piața auto din mun.Chișinău după accidentul sus-menționat, apoi a montat și fixat prin sudare fragmentul de panel al caroseriei de la primul automobil la caroseria celui de-al doilea automobil, prin ce a falsificat seria și numărul de identificare ale caroseriei ultimului autovehicul, fapt stabilit prin raportul de constatare tehnico-științifică nr.34/12-R-995 din 20.02.2017.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea acesteia în partea soluționării chestiunii cu privire la corpurile delict, rejudecarea cauzei în această parte, conform procedurii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se dispună confiscarea specială a automobilului de model „Mazda-323”, cu n/î XXXXX, iar corpul delict – certificatul de înmatriculare nr.XXXXX, să fie păstrat la materialele cauzei penale, invocând că inculpatul, până la depistarea lui, s-

a folosit de automobilul de model „Mazda-323”, cu n/î XXXXX, rezultat din infracțiunea prevăzută de art.276 alin.(1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017, apelul declarat de către procuror a fost admis, casată sentința în partea soluționării chestiunii cu privire la corpurile delictive și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care s-a dispus confiscarea specială a automobilului de model „Mazda 323” cu n/î XXXXX, de la A.Tanasă și păstrarea la materialele cauzei penale a certificatului de înmatriculare nr.XXXXX. În rest sentința a fost menținută.

În motivarea soluției instanța de apel a reținut că sentința a fost contestată doar în partea soluționării chestiunii cu privire la corpurile delictive.

În acest sens, instanța a precizat că automobilul de model „Mazda 323”, cu n/î XXXXX și certificatul de înmatriculare nr.XXXXX, în baza ordonanței organului de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art.158, 159 Cod de procedură penală, au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive, pe motiv că au constituit bunuri rezultate din infracțiunea prevăzută de art.276 alin.(1) Cod penal, în comiterea căreia A.Tanasă a fost recunoscut vinovat, dar încetat procesul penal în temeiul art.2 alin.(1) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Având în vedere circumstanțele descrise, precum și că bunurile indicate au fost deținute contrar prevederilor legale, instanța a conchis că, în temeiul art.106 Cod penal, urmează a fi confiscate. În situația din speță, confiscarea specială, fiind necesară și proporțională scopului legii procesual penale.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul S.Secui în numele inculpatului și inculpatul care, indicând drept temei prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și menținerea sentinței, pe motiv că instituția confiscării nu este prevăzută de art.276 Cod penal, infracțiune pentru care a fost recunoscut vinovat; - instanța neîntemeiat a dispus confiscarea întregului automobil, deoarece nu a falsificat toate elementele automobilului, ci doar panelul caroseriei a fost înlocuit, astfel i-a fost încălcat dreptul de proprietate, consfințit în art.46 din Constituție; - într-o cauză similară a fost pronunțată o hotărâre, prin care a fost confiscat doar motorul autoturismului.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În sensul art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Conform prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

În speță, Colegiul penal sesizează că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate de către instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel.

Astfel, analizând materialele cauzei, se constată că instanța de apel, a casat sentința în partea soluționării chestiunii cu privire la corpurile delictive, prin care automobilul de

model „Mazda 323”, cu n/î XXXXX și certificatul de înmatriculare nr.XXXXX, au fost restituite inculpatului și în această parte a pronunțat o nouă hotărâre, prin care, în temeiul art.106 Cod penal, a dispus confiscarea automobilului, considerând că acesta a rezultat din infracțiune și că în speță, confiscarea specială este necesară și proporțională scopului legii procesual penale.

Colegiul penal consideră că concluzia instanței de apel este eronată și disproporționată.

Astfel, Colegiul reține că A.Tanasă după accidentul rutier, cu scopul de a se folosi de mijlocul de transport, a tăiat panelul cu numărul de identificare de la caroseria automobilul de model „Mazda-323”, care era proprietatea sa și l-a montat prin sudare la caroseria altui automobil procurat de el de la piață auto, prin ce a falsificat seria și numărul de identificare ale caroseriei ultimului autovehicul.

Potrivit art.106 alin.(1), (2) lit.b) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri.

Conform art.46 din Constituția R.Moldova, averea dobândită licit nu poate fi confiscată. În acest context, potrivit art.1 al Protocolului 1 al Convenției, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Astfel, pentru a trece forțat bunul proprietarului în proprietatea statului, această situație urmează a fi verificată prin prisma principiilor generale elaborate de jurisprudența Curții Europene: - dacă o așa imixtiune în dreptul la proprietate este prevăzută de lege; - dacă urmărește un scop legitim; dacă este necesară într-o societate democratică; - dacă este proporțională cu circumstanțele cauzei, cerințele generale ale societății, coroborate cu cerințele de a proteja drepturile de proprietate.

Reținând jurisprudența Curții Europene, simpla faptă de încălcare a legislației nu este destulă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de stabilit dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create (*cauza Ismaylov vs F.Rusă din 06.11.2008*).

Confiscarea nu este o metodă de recompensare a prejudiciului statului, dar ca o măsură de siguranță și de pedepsire a inculpatului pentru comiterea infracțiunii incriminate (*cauza Bendenoun vs Franța din 24.02.1994*).

Colegiul penal menționează că, instanța de apel nu a examinat întrebarea supusă apelului prin prisma principiului proporționalității în sensul Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale și anume, dintre dreptul de proprietate prevăzut de art.1 al Protocolului 1 al Convenției și necesitatea de privare de proprietate, pe motiv că bunurile vizate sunt rezultate din infracțiune.

Or, în jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului măsura confiscării este admisă ca legitimă dacă statul respectă justul echilibru între propriile sale interese și interesele proprietarului și ia în considerare gradul culpei ori tipul de prudență cerut de împrejurările date.

Consecvent, pentru ca intervenția statului să fie proporțională ea trebuie să coincidă cu gravitatea încălcării, adică neadresării inculpatului în organele competente pentru înregistrarea modificărilor efectuate, dar nu gravității a altor posibile infracțiuni, care nu au fost în realitate constatate.

În speță, pe de o parte, avem prejudiciul cauzat inculpatului, care este unul considerabil, având în vedere că automobilul confiscat constituie un bun esențial pentru

inculpat și confiscarea lui i-ar aduce atingere gravă proprietății, iar pe de altă parte, avem prejudiciul pe care inculpatul ar putea să-l cauzeze statului, care este neesențial, constând din taxele percepute de stat la modificarea nr. caroseriilor în urma reparațiilor.

În cauza penală deferită judecății, prima instanță, ținând cont de circumstanțele cauzei și jurisprudența națională și internațională, a conchis de a restitui lui A.Tanasă automobilul de model „Mazda 323”, cu n/î XXXXX. Contrar, instanța de apel a dispus confiscarea specială a automobilului.

În condițiile expuse, Colegiul penal consideră că confiscarea automobilului care a fost licit dobândit de inculpat, ca măsură de siguranță și pedeapsă, precum și raportată la gravitatea faptei comise de către A.Tanasă nu este proporțională astfel, fiind încălcate prevederile art.1 al Protocolului 1 al Convenției.

Alegațiile instanței de apel, precum că din motiv că automobilul a rezultat din infracțiunea prevăzută de art.276 Cod penal și în temeiul art.106, urmează a fi confiscat, Colegiul penal le consideră eronate, constatând că instanța de apel nu a ținut cont de principiul proporționalității dintre dreptul de proprietate al inculpatului și necesitatea confiscării bunului și respectiv, eronat a casat sentința în această parte, care este legală și întemeiată.

Prin urmare, instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.414, și 417 Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare ce s-au soldat cu o hotărâre nemotivată.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța admite recursul, casează, parțial sau total, hotărârea atacată și menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că recursul declarat de către avocatul S.Secui în numele inculpatului și inculpat este întemeiat, motiv pentru care urmează a fi admis, casată decizia instanței de apel, cu menținerea sentinței ca fiind legală și întemeiată.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Secui Silvia în numele inculpatului Tanasă Andrei și inculpat, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017 și menține sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 06 iulie 2017.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 aprilie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun